

А Хилонъ хванъ главата си и извика като лудъ:

— Прощение! Менъ прощение!

— Нашиятъ Богъ е Богъ на милосърдието, — отговори апостолътъ.

— За мене? — каза Хилонъ.

И той почна да въздиша като човѣкъ, който нѣма сила да надвие своитѣ страдания и мъчения.

А Павелъ продължи:

— Подири се на мене и върви.

И като го хванъ, той трѣгна по посока отъ дѣто идѣше шума отъ фонтана, който, сѣкашъ, плачеше въ нощната тишина надъ тѣлата на мъченицитѣ.

— Нашия Господъ е Господъ на милосърдието, — повтори апостолътъ. — Ако ти застанешъ при морето и хвърляшъ въ него камъни, можешъ ли да изпълнишъ морската дълбочина? А азъ ти казвамъ, че милосърдието Христово е като море и човѣшкитѣ грѣхове и вини ще потънатъ като камъни въ бездна. И казвамъ ти, че милосърдието е като небето, което се простира надъ горитѣ, надъ долинитѣ и надъ моретата, тъй като то е навредъ и нѣма ни граници, ни край. Ти страда при стѣлба на Главка и Христосъ видѣ твоето страдание. И ти каза, безъ да помислишъ какво те очаква утрѣ: „Ето подпалвачътъ! — и Христосъ запомни твоитѣ думи, защото твоята лошевина и лѣжа минѣхъ, а въ сърдцето ти останъ само безкрайно страдание... Върви съ мене и слушай, какво ще ти кажъ: азъ също го ненавиждахъ и гонѣхъ Неговитѣ избранници. Азъ го неискахъ и не вървахъ въ него, додѣто той се не яви прѣдъ мене и не ме повика. — И отъ тогава въ него е моята любовъ. А сега и тебѣ Той прати покаяние, тревога и страдание, за да те повика при себе-си. Ти го ненавиждаше, а Той те обича. Ти прѣдаваше на мъчения Неговитѣ послѣдователи, а Той иска да те прости и да те спаси.

Гърдитѣ на нещастния взехъ да се повдигатъ отъ страшни ридания, отъ които се раздираше душата му, а Павелъ го прѣгрѣщаше, и го водѣше, както войникъ води плѣнникъ, и слѣдъ минута изново заговори:

— Ела съ мене, и азъ ще те водѣ при Него. За какво друго бихъ дошълъ при тебе? Но Той ми заповѣда да събирамъ човѣшкитѣ души въ името на любовта, и азъ изпълнявамъ заповѣдта му. Ти мислишъ, че си проклетъ, а азъ ти казвамъ: вървай въ Него и ще се спасишъ. Ти мислишъ, че Той те ненавижда, а азъ ти казвамъ, че Той те обича. Погледни ме. Когато азъ не вървахъ, у мене нѣмаше нищо, освѣнъ зло, което се гнѣздѣше въ сърдцето ми, а сега Неговата любовъ ми замѣнява и майка и баща, и